

„De az a vér jel lesz házaitokon...” 2Mózes 12,1-14(13)

Böjt második vasárnapján vagyunk együtt, terített asztal mellett nézünk előre. Az út, mely a megváltásunk felé vezet, lassan kirajzolódik előttünk. Tudjuk, hogy hova visz, de járni rajta mindig nehezebb. Könnyű hinni, de életként megélni? Az élő Ige évében a böjt idején egy sajátos kalandra hívom a gyülekezetet: kísérik el a választott népet a pusztába. A puszta, mely a kiszolgáltatottság helye, az elvonulás, a böjt helye, melyen végig kellett mennie az Egyiptomból szabaduló népnek, s végig kell nekünk is mennünk a régiből az új felé, melyet Isten készít.

A pusztai vándorlás kiinduló pontján vagyunk. Isten küzd a népéért: a fáraó nem enged, már kilenc szörnyű csapást átéltek, de a szíve egyre keményebb. S jön a tizedik, a mindent eldöntő, a mindennél súlyosabb: az elsőszülöttek halála. De ez a csapás nem csak az egyiptomiak számára készül: próba ez Isten népe számára is. A hit próbája, az Istennel való közösségük próbája. Ez az első, hogy rendelkezést kapnak Istentől: készülniük kell. Az ítélet, melyet Isten hoz kivétel nélkül mindenkit elér, csak az menekül meg, aki a rendelkezésének megfelelően tesz, az a ház, az a család menekül meg a haláltól, ahol a vér jele ott lesz az ajtón.

A hitnek, az Isten iránti bizalomnak a próbája ez, mely az elindulás, az Egyiptomból való szabadulás előfeltétele lesz. A böjti időben Isten a mi hitünket, ami iránta való bizalmunkat keresi. Vizsgálja a szívünket, hogy értjük-e és érezzük-e annak igazságát, hogy az ő akaratának keresése nélkül, és a neki való engedelmesség nélkül nem tudunk még csak elindulni sem a szabadulás felé. Szent kiszolgáltatottság ez, ahogy az egész böjt valahol ezt fejezi ki, hogy most átadom életem különböző területeit Isten kezébe. Engedem, hogy ő vezessen, néhány dolgot háttérbe szorítok, hogy rá figyelhessek mert tudom, hogy az életem helyreállítása, az üdvösségem csak Tőle jön.

A páska nem csak egy szép hagyomány volt, hanem ahogy ebben a történetben látjuk, élet-halál kérdése Isten népe számára. Az Egyiptomból való szabadulás és a pusztai vándorlás nem csak egy gyülekezeti kirándulás volt, amire vagy elmegy az ember, vagy nem. Az ő életük megmentésének lehetősége, a szabadulás ez, melyet Isten felkínált számukra. A böjt, a nagyhítre való lelki készülődésünk szintén több, mint egy szabadon választható lehetőség. Isten úgy adja elénk, hogy ez bizony élet és halál kérdése: Jézus története a mi üdvösségünk kérdése! Van, hogy Isten akaratával, az üdvösség kérdésével is úgy volnánk, mint egy program lehetőséggel? Ha belefér az időmbe, akkor figyelek, akkor megállok, akkor úrvacsorázom, akkor böjtlök? Akkor még nincs egészen a helyén a történetünk!

Isten népének hinnie kellett a szabadításban, abban, hogy ha feláldozzák a bárányt, ha a vérével megjelölik házaikat, akkor megmenekülnek, s hinniük kellett, hogy a csapás után elindulhatnak a szabadság felé, ki a nyomorúságból. Nekünk sem adatott más lehetőség, ugyanezt kínálja a böjti útra készülve Isten, amikor az ő Fiának asztalához hív: a próbában, a nyomorúságban egyedül az ő értünk hozott áldozata az, amely megtarthat. A böjt pusztájában szükségünk van erre a hitre, az ebben való megerősödéssel, hogy a Bárány vére, az Úr Jézus halála az ítéletet elvette rólunk, s általa van szabadulásunk a bűn és halál rabságából.

Ne csak higgyük, éljük is ezt! Ő megy előttünk a böjtben, a pusztában haladva a megtisztulás, a lelki megújulás útján, s vele együtt érkezhetünk meg az út végén a helyünkre, abba az országba, amelyet ő készített el számunkra is. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Böjt idején megterítettük az Úr szent asztalát. Hálát adunk annak lelki áldásaiért és köszönjük a szent jegyek felajánlását testvéreinknek!

2. Alkalmaink:

Hétfőn 18 órakor presbiteri gyűlést tartunk a gyülekezeti házban.
Szerdán 18 órakor Gyúron a Szolgálók órájára készülünk.
Pénteken 18 órakor Martonvásáron folytatjuk a Bibliakört (Dániel 3)
Szombaton 9 órakor a konfirmációs felkészülés alkalmát tartjuk.
Vasárnap 9 órakor Martonvásáron, 10.30-kor Gyúron istentiszteletre és gyermekistentiszteleti alkalmakra készülünk. Jöjjünk és hívogassunk alkalmainkra másokat is!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!